

عنوان مقاله:

بینامتنیت قصائد ادیب الممالک با آیات قرآن

محل انتشار:

کنفرانس ملی چارسوی علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

حسین گرجی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات عرب لرستان ازنا

قاسم گرجی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی لرستان ازنا

مریم گرجی - کارشناس الهیات و علوم قرآنی لرستان ازنا

خلاصه مقاله:

وامگیری از قرآن جزء مهمترین منابع رجوع شاعران است. اهل قلم در استفاده از این مرجع منویات متنوعی دارند. برخی جهت نامور شدن در حیطه ی کاری خویش برخی جهت استشفاع و بهره مندی از نعمات دنیوی و اخروی جهت بارور نمودن فحوای شعر و نفوذ کلام خویش در مخاطب به این منبع روی آورده اند. یکی از این ادیب الممالک فراهانی است. وی به خاطر احاطه بر ادبیات فارسی و عربی و آشنایی با قرآن به چند شیوه در قصائد خود از آیات استفاده نموده است. گاه برای اثبات سخن خود به آیه ای مشهور اشاره میکند. بی آنکه صریحا متذکر استفاده ی خود باشد. گاه آیه ای را به صورت تضمین در شعر خود درج نموده و گاهی با گرفتن واژگانی از قرآن با خارج ساختن آن عبارت از وزن اصلی خود برای هماهنگی وزن شعر خویش بهره برده است.

کلمات کلیدی:

قرآن. ادیب الممالک. بینامتنیت لفظی و معنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/507882>

